

DOLENJSKE NOVICE

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je s poštnino vred za celo leto naprej 2 K, za pol leta 1 K. Naročnina za Nemčijo, Bosno in druge evropske države znaša 2 K 50 h, za Ameriko pa 3 K. — Dopise sprejema urednik, naročnino in oznanila tiskarna J. Krajec nasl. v Novem mestu.

Gospodarske stvari.

Začetna čebelarska opravila spomladi.

Z oživljajočo naravo, ko je zginil sneg po dolinah in hribih in ko dnevi ne le daljši postajajo, ampak tudi solnčni žarki vedno gorkeje ogrevajo zemljo, začno zopet dela pri čebelah in v čebelnjaku. — S tem časom nastopi najugodniša doba za tiste, ki se namerjajo začeti se ukvarjati s čebelorejo. Akoravno se more vedno lahko začeti se baviti s to kmetijsko panogo, vendar doseže taisti navadno najizdatnejše uspehe in doživi s svojimi čebelicami največ veselja, kdor uporablja vse ugodnosti. Čakati n. pr. na naključje, da bi se na domačem vrtu vsedel tuj čebelni roj, ki je pobegnil svojemu gospodarju, ter ž njim začeti čebelariti, se sicer tu in tam prigodi, dovede pa redkokedaj do uspehov. Kupiti eden ali dva roja, obrodi v prvem času malo užitka in veselja ter se tak začetek kaj rad ponesreči. Najbolje in sleharnemu je svetovati, kdor se hoče trajno in dobičkonosno baviti s to vejico kmetijstva, da si sedaj pred prvim izletom ali koj za njim nakupi vsaj 3—4 panje in ž njimi začne čebelariti. Imel bode že v prvem letu roje, pridelal bode že letos med in vosek, imel bode že v jeseni panje za prezimovanje, a pri nezgodah, ki nikdar in nikjer ne izostanejo, ne bode prišel ob čebele in s tem ob veselje do tega dela, s kratka, prijel se je ob najugodnišem času tega opravila, kajti pri nas ne smemo pozabiti, da je dobro prezimovanje najtežavnejše delo, zlasti velja to pri začetnikih.

Pri nakupovanju čebel je treba paziti, da se dobi dobre panje, t. j. take, ki imajo dovolj ljudstva in medu ter ne prestaro satovje, ki imajo mlado, rodovitno matico, katere zgodaj rojijo in so marljive. Pri nas na Kranjskem, kjer nam je modri Stvarnik v naši čebeli podaril najboljše čebelno pleme, ni to sicer pri nekoliko pazljivosti težko pogoditi, niti ni združeno z mnogimi denarnimi stroški, vendar je svetovati vsacemu, da naj si kupi čebele le pri tistem čebelarju, o katerem vé, da se mu iste dobro obnašajo ter da zgodaj rojijo.

Ker je v obnem blagru želeti, da bi se pri nas mnogi na novo začeli pečati s čebelorejo, ki, žal, od desetletja do desetletja po izkazilih obnega štetja propada, ker imamo v naši čebelni pasmi najboljšo, najpridnejšo in najkrotkejšo čebelo; ker je pri nas na deželi toliko mlajših posestnikov, obrtnikov, rokodelcev, izšolanih obisko-

valcev kmetijskih zavodov, mnogo č. gg. duhovnikov, učiteljev itd., kojim se nudi prilika, da se lahko poprimejo tega postranskega posla, sebi v veselje in užitek, našemu čebelarstvu v prosep in domovini v čast, ne bode odveč, ako danes v glavnih potezah podamo začetna čebelarska opravila v spomladnem času v navodilo in spodbujo vsem začetnikom in prijateljem čebelarstva, v nadi, da se bodo mnogi na novo poprijeli tega prijetnega in z dobičkom združenega opravila, te „poezije“ kmetijstva:

Po prvem izletu tedaj ali pa že med izletom je prav dobro, ako vsaj večinoma na panjevem dnu ležečo nesnago in mrtve čebele odstranimo, da prihranimo to opravilo čebelam, ker sicer pri tem težavnem delu marsikatera žrtvuje življenje, ko jo težko obloženo vrže veter na hladno zemljo, kjer za vedno otrpne.

Istotako po prvem izletu, ako je le nekoliko ugodno vreme, čebele pogosto izletavajo po vodo in najdejo tudi že nekoliko cvetnega prahu; pri teh izletih se jih vedno več ali manj pozgubi, bodisi v bližini ali v daljavi. Da rešimo vsaj one, ki padajo ravno pred žrelom na tla, naredimo nekako polico iz desak pred spodnjo vrsto panjev. Na tako polico padajo ali se vsedajo onemogle, domu prihajajoče čebele ter tako lahko pridejo peš bodisi v svoj panj, bodisi v tujega, v katerem se jim ne zgodi nič žalega, ker vsaka nekaj prinese.

Kadar postane vreme toliko ugodno in toplo, da čebele že bolj redno izletavajo na pašo, ko kaže toplomer v senci vsaj 6° R toplote, t. j. proti koncu marca ali začetkoma aprila, je čas, da se izvrši spomladno pregledovanje. Naloga tega pregledovanja je:

Panjevo dno se popolnoma očisti vsake nesnage, droba in moljeve zalege. Satovje se pa vzame samo toliko narazen, da se čebelar prepriča, ali ima panj matico, ali je poslednja brez napake, ali in koliko ima zalege, ali ima še dovolj živeža, dovolj čebel itd. Panji, ki v tem času nimajo zalege, so brezmatični ali pa imajo nerodovito matico, ter se morajo združiti s panji z rodovito matico.

Ako smo pri pregledovanju zapazili, da ima kateri panj malo medu, dati mu treba takoj eden ali dva satnika, praznih se pa toliko odzame, da ljudstvo vse satovje obsede. Naj se pita s satniki ali z medom v posodicah, dajati se mora v večjih množinah tako, da zadostuje za nekoliko dni, majhno in pogosto krmljenje ljudstvo le draži in spodbuja k obširnejevemu nastavljenju zalege, k večji delavnosti, k pogostejim izletom v neugodnem vremenu, k obilnejemu vživanju in vsled tega je škoda večja nego korist, kajti v tem času

(marcu) je namen krmljenja le-ta, da ljudstvo brez pomanjkanja ohranimo, ne da bi ga k prerani, času neprimerni delavnosti dramili.

Veliko dobroto storimo čebelam, ako jim dajemo o slabem vremenu v panju vode, da jim ni treba izletavati v takih časih, ko jih marsikaterikrat blizu do polovice slabo vreme pobere. Največ škode stori v tej zadevi takozvano „aprilovo vreme“. Sedaj sije solnce, sedaj dežuje; toplo solnce izvabi mnogo čebel na plano, kar ga skrijejo oblaki in čebele od mraza otrpnejo, padejo na zemljo in se navadno ne vzdignejo več.

Mesec april, ako je ugodno vreme in se vegetacija od dne do dne bujnejše razvija, ponuja čebelam že precej zdatno pašo; v tem mesecu cvete mnogo takih rastlin, ki dajejo sicer malo ali nič medu, toliko več pa cvetnega prahu in to spodbuja čebele k vedno obilnejšemu zaleganju. Ljudstvo se vsled tega množi od dne do dne tako, da začne v panju ves prostor polagoma zasedati. V tem času je za umnega čebelarja prišel trenutek, da ob neugodnem vremenu ali sicer po potrebi podpira to množenje ljudstva in pripravlja čebele na zgodnje roje s špekulativnim krmljenjem, ki ima namen pomnoženemu ljudstvu dajati enakomerno več hrane, da matica redno in enakomerno leže več jajčec in da se temu dosledno vsak dan redno množi ljudstvo, ki naj ne trpi pomanjkanja. In tako pride — ob ugodnem vremenu, ugodni legi (zatišju), obilni paši in ako čebele niso trpele po zimi mraza ter so tudi še o tem času dobro zavarovane — da koncem aprila in začetkom maja nastopi čas:

„Kadar čebele o črešnji obilo naberó,
Dajejo močne roje in delajo čvrstó“,
da,

„Ko črednik na paši zatrobi v svoj rog,
Ozre čebelar se po rojih okrog“,
a vendar

„Kdor do svet'ga Jurija roj pobriše,
Naj v stoletno pratko to zapiše“ —

ki je za umnega čebelarja najlepši, ko mu čebele začno rojiti in mu s tem polagajo temelj k nadaljnjemu uspešnemu delovanju.

Dal Bog, da bi z novo spomladijo in z oživljajočo naravo oživel tudi nekdanj obče zanimanje za čebelarstvo ter da bi se mnogi začetniki uvrstili v krdele izkušenih čebelarjev, s kojimi bi po teh modrih nasvetih in svojih izkušnjah to prastaro kmetijsko panogo pomagali na novo povzdigniti do iste razširjenosti, ki jo zasluži — sebi v korist in veselje, domovini pa v čast!

Hibridi ali mešanci.

Hibridi, križenci ali mešanci so nove vrste trt, katere so nastale z umetnim križenjem ameriških vrst z amerišskimi, ali pa ameriških z evropskimi.

Namen teh trt je, da nadomestujejo riparijo v zemljah, v katerih ista ne vspeva.

Po izkušnjah je namreč dokazano, da riparija ne vspeva rada v mokri, zelo ilovnati, ali pa v presuhi, hudo peščeni ali pa hudo lapornati zemlji, posebno pa, ako je vrh tega še taka zemlja hudo apnena, kar se pozna na njeni beli barvi, osobito po rigolanju.

Take zemlje nahajamo pogostoma v okolici Belecercrke, Št. Jerneja, Rake, Semiča in drugod na Dolenjskem.

Prvo znamenje, da v taki zemlji riparija, oziroma druga ameriška trta ali cepljenke na isti ne vspevajo je, da take trte, posebno v hladnih, deževnih poletjih bledijo. Ta bledica je po navadi neozdravljiva in prej ali slej bolne trte poginejo in usahnejo.

Vinogradnikom, ki imajo take zemlje, priporočam, da naj nikar riparije ne sadijo, ampak da se poprimejo novih trt, to je gori omenjenih hibridov.

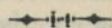
V majhni množini za poskušnjo jih dobijo isti pri podpisnem tudi brezplačno, navesti pa morajo v svoji prošnji, katero naj predložijo potom pristojnega županstva, kje leži dotični vinograd, kako lego in zemljo ima in koliko ima ista apna.

Ako ni zadnje prošilec znano, vpošlje naj podpisanemu majhen vzorec dotične zemlje (kakih 20 do 25 dekagramov ali četrt kilograma) za preiskavo.

Oglasiti se je prej ko mogoče.

Bohuslav Skalicky,

c. kr. vinarski nadzornik v Rudolfovem.

Politični pregled.

Državni zbor se je pričel 8. t. m. Ministerski predsednik dr. Körber je pri otvoritvi prve seje spregovoril najprvo par besedij o vršeči se vojski med Rusko in Japonsko, v kateri se Avstrija ne nagiba na nobeno stran. Omenjal je tudi zamotanega položaja na Balkanu, koder hoče Avstrija postopati vedno le sporazumno z Rusijo. Govorice o pripravi avstrijske armade za morebitno vojsko je odločno zanikaval. Zagotavljal je, da bo vlada skušala kar najbolj varovati koristi Avstrije pri sklepanju trgovinskih pogodb, tako z Italijo kakor z drugimi državami. Povedal je tudi, da predloži naučni minister načrt zakona, ki ustavlja samostojno italijansko vseučilišče v Roveredu. Še enkrat pozival je poslance k delu, ter zbornico primerjal „mrtvemu mestu“. Rotil je vse stranke, naj opuste narodno nasilje (narodni terorizem), ki je največja nevarnost za državljansko svobodo. A pametne besede njegove niso našle odmeva. Zbornica je brž pokazala, da ni mrtvo mesto. Najprvo so se Nemci in Čehi obsipali z najbolj ljubeznjivimi psovki, kakor da bi hoteli pokazati, da še niso nič pozabili od zadnjega zasedanja državnega zbora. Potem so se pa tudi zares spopadli in stegli kakor fantje na vasi. Slaboznani poslanec Wolf, vzor vseh nečednostij je psoval Čeha. A ti so ga začeli ometavati s sladkorjem, kar je Wolfa tako razdražilo, da je planil proti Čehom in enega poslanca udaril po glavi. Seveda je na to Wolf pošteno obrcan zletel pod klop, da se je komaj pobral. To je „mrtvo mesto“! Koliko pohujšanje za nižje sloje, ko vidi pri cvetu naroda tako razdivjanost in surovost; za državo na znotraj gmotna in denarna škoda, a na zunaj sramota, ko trpi tako zbornica! Seveda Nemci hote vso odgovornost zvaliti na Čeha, češ, ti delajo obstrukcijo. Bi bili pač nespametni Čehi, ko bi se dali Nemcem po njih volji meni nič tebi nič pod noge: potem bi bil mir seveda. A Čehi bi mirovali, ko bi dohili češko vseučilišče v Brnu. Tega pa Nemci za nobeno ceno ne puste. Sicer pa: kdo je prvi začel

obstrukcijo? Ali ne liberalni Nemci in Nemci vse-nemškega mišljenja? Takrat pol toliko vpitja ni bilo, marveč govorilo se je o junaštvu in vstrajnosti in odločnemu nastopu. Toda Čehi, ti ne smejo. Dvojna mera!

V Pragi bili so veliki nemiri med nemškim dijastvom in češkim ljudstvom. Nemški dijaki, v manjšini, so predrzno in izzivalno nastopali po ulicah in sprehajališčih z nemškimi društvenimi znaki, in to je dalo povod pretepom. Mnogo oseb so zaprli. Vlada grozi, da proglasi nad Prago obsedno stanje, če se le las skrivi nemškim dijakom. Tudi med vseučiliščniki na Dunaju je prišlo zaradi „narodnega terorizma“ do spopadov in je vseučilišče zaprto. Vlada skrbno varuje nemške dijake, a za slovanske nima srca niti obrambe.

Dne 27. t. m. bode nadomestna volitev v kranjski deželni zbor, ker je dosedanji poslanec gorenjskih okrajev Kranj-Tržič-Škofja Loka dr. Brejc odložil svoj mandat, vrši se nova volitev. Kot kandidata je vodstvo katol. narodne stranke postavilo župana v Selcih, Franceta Demšarja. Nasprotna stranka niti ni postavila kandidata, ker ve, da je vsak up na zmago prazen.

Ogrska obstrukcija je strta. Ker le niso mirovali, je grof Tisza predlagal, da se spremeni poslovni red tako, da onemogoči vsako obstrukcijo. In poslanci so odnehali, ter se je mirno pričel razgovor o dovolitvi vojakov-novincev.

Na Nemškem so odpravili paragraf, ki zabranjuje jezuitom naseliti se v nemškem cesarstvu. Zaradi tega so judje in liberalci vsepovsod po konci, kakor bi se bila zgodila kdove kakšna krivica. Kakor sove se bojé luči resnice, katero ti možje neustrašeno oznanujejo, dočim oni ljudi le sleparijo s praznimi obljubami in blestečimi frazami. Nemčija se je pač skazala pravično, ko deli enako svobodo vsem brez razločka.

Na Španskem republikanci vedno ščujejo proti kralju in vladi. Izrabljajo sedanjo veliko bēdo nižjih slojev, ki je brez kruha in dela, in jih gonijo k upor in punku.

Framasoni cele Francoske so imeli pred kratkim svoj glavni shod. Zakleli so se, da ne mirujejo, dokler ne bo na Francoskem cerkev in vera popolnoma iztrebljena. Ne bo jim kdove kako težko, ker so radi nemarnosti katoličanov vsa višja mesta zasedli framasoni.

Švedski kralj je na potu v Opatijo obiskal našega cesarja. Mej drugim pregledoval je 26. m. m. tudi državno zbornico. Stopil je na predsednikovo mesto in poskušal, kako odmeva glas v dvorani. Posebno se je zanimal za prostore časnikarskih poročevalcev. Vprašal je, če se dobro sliši, kar govore poslanci. „Ne vedno,“ odgovori grof Vetter predsednik zbornice. Kralj reče: „Nič ne de, včasih je boljše, če se vse ne sliši!“

O ruski-japonski vojski ni niti posebnih, niti zanesljivih poročil. Rusi pridno dovažajo vojake in vojaške potrebe na bojišče ter hlabro branijo trdnjavo Port Artur, katero neprestano napada japonsko brodovje. Tudi trdnjavo in brodovje v Vladivostoku so bombardirali, a brez uspeha. Šele sedaj se je izvedelo, da so imeli tudi Japonci pri zadnjih bojih prav občutne izgube. Japonci bodo se to pot prav pošteno opekli, zlasti ko pride do spopada na suhem in ko dojde rusko brodovje iz baltiškega morja, tedaj jih kmalu mine njih ponos in njih drznost. Rusom dohajajo od

vseh strani slovanskega sveta dokazi sočutja in srčne želje za zmago ruskega orožja. Tako so tudi ljubljanski Slovenci sploh, dalje občinski zastop ljubljanski, slovanske dame, ljubljanski slovenski delavci poslali Rusom take izjave.

LISTEK.

V RIM!

Vožnja po Rimu.

Bilo je precej hladno jutro, ko smo prvič sedali v „fjakarje“ po štirje in štirje. Cela dolga vrsta jih je stala pred našim stanovanjem. Trpelo je precej časa, predno so bili zasedeni vsi vozovi, ki so potem oddrdrali v dolgi vrsti drug za drugim.

Na rimskih ulicah je že živahno. Prodajalne se odpirajo, delavci hite na delo, na enem voglu čaka kak rimski fantalin, da osnaži mimoidočemu čevlje in prejme za to svoj „sold“, na drugem vihti prodajalec časnikov svoje liste in jih s hreščočim glasom razklicuje, povdarjajoč najnovejše vesti. Srečavamo dvokolesne, grozno škripajoče in cvileče vozove, polne rudečkastega kamenja, ali pa visoko obložene z najrazličnejšo in najlepšo zelenjavo in svežim sočivjem. Tam v kotu pa so zakurili majhen ogenj in si grejejo čepe na tleh premrzle roke. Rokodelci raznih vrst so se preselili kar na ulico in tu začeli svoje delo. Tam hiti preko ceste dolga vrsta mladih redovnikov, oblečenih v bele halje in s črnim plaščem ogrnjenih: v šolo na vseučilišče hite. Drugod stopa sam počasni korakov kak trinitarec (iz reda sv. Trojice), z rudečim križem spredaj in zadaj, ali kak drugače opravljen redovnik i. t. d. Nepopisno raznolika in pestra slika, druga za drugo ti prihaja v oči, ko ropota voz po trdem rimskem tlaku mimo ponosnih, starodavnih palač, več ali manj razpadlih razvalin, nešteti cerkev, krasnih spominkov, preko raznih trgov, ki jih poživlja množica glasno kričečih in viharo se kretajočih prodajalcev in kupčevalcev. Nihče se ne zmeni za nas, ker Rimljani so vajeni tujcev in romarjev; le če se preveč kam zagledaš ti kdo prav po domače pokaže „osla“, ali pa sliši — če razumeš — kak ne ravno vljuden poklon. Ob vozovih teko dečki, umazani, raztrgani, bosí seveda in gologlavi, in obračajo „kolesa“. Po dvakrat, trikrat po vrsti, potem ti pa pomoli roko in vzdignivši en prst skuša dopovedati, da je za svojo „kunšt“ zaslužil en „soldo“.

Če ga mu vržeš, pobere ga v skoku. Če mu pa ne daš ničesar ali se pa celo huduješ, pokaže ti tisti del telesa, iz katerega nesamozdravnik, ampak tudi vsak drug človek spozna, ali si zdrav ali ne: pravi pravcati rimski jezik vidiš izmed dveh vrst čvrstih belih zob. Še večjo zabavo pa imaš, če se več takih rimskih pobov nabere poleg enega voza, pa jim vržeš en sam sold. To se ti stepo kar zares in prav pošteno zasluži svoj denar, kdor ga kot zmagalec odnese. Vpijejo pa kot srake in kavke pri tem „bratoljubnjem“ tekmovalju. Laška vlada je pozidana na „svobodi, bratoljubju in enakosti“, a že mladi rod kaže, kako umeva to geslo nove ljudovlade.

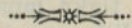
Zanimive so te vožnje. Tako prideš tudi skozi najbolj skrite in najmanj imenitne ulice. In kako razočaranje! Na velikih cestah in ulicah vidiš moderni, elegantni, velikomestni Rim: vse znažno, čedno in imenitno. Par ulic stran pa vidiš obratno stran tega: beračijo, zanikrnost, nesnago, podrtijo, umazanost, podlost in tudi — očitno — greh, da lopovstvo: Po noči bi nikomur ne svetoval zaiti v te ulice, zlasti, ker imajo (kakor trdijo razni potopisci iz lastne skušnje) ti ljudje precej nož v roki. Ko smo se tako vozili po Rimu, videli smo tudi ostanke starega, poganskega Rima, videli jasne sledove srednjeveškega, krščanskega, papeževega Rima, ter tudi videli novodobni, brezbožni in nesrečni Rim: vse bi dejal v enem pogledu. Ni zlepa kje na svetu na enem ozemlju združenih toliko nasprotij, ko v Rimu. Omenim le eno. Sv. Oče, Kristusov namestnik, tu stoluje; a tu ima sedež tudi veliki mojster framasonov, najbolj zakletih sovražnikov cerkve, v katerih ne kateri celo kar naravnost samega satana časte, kakor se je

vkjub raznim nasprotnim trditvam jasno dokazalo. S presvetim Rešnjim Telesom mašnik očitno ne sme po ulicah, a pri odkritju spominka odpadnika Giordano Bruno so očitno peli satanovo himno.

Ko smo se vozili proti poludne nazaj, je bilo po ulicah še živahneje. Neprestano zveni električna železnica, katere vozovi so vedno polni. Še več voz in kočij drvi po ulicah, kočijaži vpijejo in kolnejo drug nad drugim, vmes kriče razni prodajalci jestvin. Čudili smo se, da ne trčita po dva ali več vozov vkup v ti zares babilonski zmešnjavi, ko drve sem in tja tako vozovi železnice kakor navadni fijakarji. Pešcu treba biti skrajno previdnemu, zlasti človeku, ki je prišel iz malega mesta, sicer ne boš prinesel cele kože domu. V ti gnječi pa tudi pazi na svoje žepe, sicer mahoma najdeš v njem tuje prste in če si uren, tudi lastnika tistih tatinskih prstov, če pa nisi uren, pa ne najdeš ne tatu, niti ne vidiš več svojega denarja.

Rimska gospoda je že vstala in se sprehaja po širših ulicah. Kaj je videti tu dragocenosti na oblekah in nakitju, kaj lepote in razsipnosti, kaj napuha in razkošja v tej živi se premikajoči razstavi, se ne da dopovedati. Zjutraj smo videli delo in trud, trpljenje in pomanjkanje; opoldne ponos in veselje, bogastvo in dobro življenje; zvečer pa zabavo in strast, uživanje in greh. Razložek je leta: oni ljudje zjutraj in oni opoldne niso eni in isti, a zvečer vsi enaki, kolikor se da.

To in še več drugega, kar ni bilo v načrtu nakazanega smo videli, ko smo se 6 dni po vrsti dan za dnem dopoldne in popoldne vozili po rimskih ulicah. Seveda, videl je le, kdor je gledal; se razume. Kako malo bi bili mogli videti tudi drugih znamenitosti, h katerim so nas vodili, ko bi se ne bili vozili. Kajti Rim je velik in obsežen. In kako bi nas bili pekli podplati od neprestane hoje po tem trdem kamenju. Prvi dan smo se peljali k katakombam. O katakombah pa prihodnjic.

Piše se nam:

Iz Boštanja. — Jako slovesno se je obhajala tridnevna pobožnost, od 6.—9. t. m. V prav obilnem številu so se verniki udeleževali cerkvenih govorov, ter pristopali k spovednici. Tudi častiti gospodje duhovniki iz sosednjih župnij, so se potrudili na pomoč. Hvala lepa! — Dne 10. jan. je imelo k. s. „izobraževalno društvo“, redni občni zbor, na katerem se je med drugim sklenilo, da društvo prireja vsako 3. nedeljo v mesecu po eno predavanje. Tako je bilo za mesec januar predavanje „o tisku, njega dobri in slabi strani“. Iz zgodovine se je dokazovalo, da je tisk povzročil o nravnem oziru mnogo dobrega, a na drugej strani pa še več slabega. Za mesec februar bilo je predavanje pred zemljevidom v Rusko-Japonskej vojski. V društveni sobi je na razpolago devet časopisov, večinoma v več iztisih, med njimi v prvi vrsti „Domoljub“. Poleg časopisov ima društvo na razpolago knjižnico, ki šteje nad 350 knjig. — Živelo društvo!

Iz Čateža. Na Čatežu pod Zaplazo se je ustanovila in že posluje „Hranilnica in posojilnica“. Delokrog so jej župnije Čatež, Mirna, Trebnje, Št. Lovrenc, Primskovo in Sv. Križ. Posluje vsako nedeljo od 3.—4. uri popoldne. Hranilne vloge sprejema od vsakogar in jih obrestuje po 4½%. Posojila daje udom in sicer po 5½%. Posojila se lahko tudi amortizujejo, to je, da se po letih z obrestmi splača tudi kapital. Okoličani, zbirajmo se okoli svoje, pa pustimo tisto liberalno v Trebnjem, ki daje posojilo po 6%. Torej: Svoji k svojim!

Na Zaplazu bo na praznik sv. Jožefa ob 10. uri dopoldne cerkveni govor in sv. maša za vse tiste dobrotnike, ki so les darovali in les ter opeko za cerkev vozili.

Zaplaške cerkve ne bodo po takem načrtu prezidali, kakor je 4. št. „Bogoljuba“ prinesla, ker je preslabo narejen. Tudi knezoškofijstvo ga ni potrdilo.

Domače vesti.

(Duhovske spremembe.) Premesčen je č. g. Peter Janc, kapelan v Starem trgu pri Poljanah, za kateheta na uršulinski šoli v Škofji Loki. Na njegovo mesto pride č. g. Ivan Hrovat, doslej kaplan v Metliki. V Metliko gre za kapelana č. P. Hugo Lengsfeld, redovnik nemškega viteškega reda, doslej katehet v Ljubljani.

(Umrli je) 9. t. m. po dolgi bolezni č. brat Tobija Kovachič, brat-lajik tukajšnjega frančiškanskega samostana. Rojen 23. avg. l. 1868 v Škocijanu, stopil je 20. avg. 1890 v red in napravil 13. sept. l. 1894 slovesne obljube. Njegova pridna delavnost, skromna ponižnost in vpljudna postrežljivost ga je storila prikupljivega vsakemu, ki je z njim občeval. Vseskozi in od srca pobožen je zlasti vneto častil preblaženo Devico Marijo. Gotovo že uživa rajsko veselje ta čista duša! Umrli je dne 4. t. m. po dolgi in hudi bolezni gospa Frančiška Wepustek, trgovka in hišna posestnica, v lepi starosti 82 let. Veliko hudega je pretrpela v življenju in bolezni, veliko dobrega storila v življenju in po smrti. To je pričal res lep mrtvaški spreved. Svetila ji večna luč!

(Nemške postne pridige) imel bo v kapiteljski cerkvi počenši s 23. t. m. preč. g. P. Jožef Schroehe S. J. Začetek vsakokrat ob polu 7. uri zvečer. Zadnja pridiga veliki četrtek zvečer.

(Vabilo) h koncertu in dramatični predstavi, katero priredi gimnazijci v Rudolfovem na korist dijaškemu podpor-nemu društvu v petek 25. marca t. l. v dvorani narodnega doma. Vspored. 1. Auber, uvod k operi „Zidar in ključavničar.“ 2. Förster, Njega ni. Moški zbor. 3. Rode, Adagio za gosli. 4. Fiorillo, koncertna študija za gosli. 5. Askerc, Monolog iz Zlatoroga. 6. Fibich a) Senica. b) Zvončki. c) Vojaki. Deški zbori. 7. Der Polenflüchtling. Deklamacija. 8. Hladnik, Psalm 102. Mešan zbor, bariton solo, orkester. 9. Peter v fraku. Burka v 4 dejanjih. Začetek ob pol osmih zvečer. Vstopnina: Vstopnice za osebo po 60 h (za dijake po 40 h), sedeži v prvih štirih vrstah po 1 K 60 h, drugi po kroni, se dobivajo zvečer pri kasi; dne 23. in 24. marca se dobivajo sedeži tudi v knjižarni J. Krajca nasl. Predplačila se hvaležno sprejemajo. V Rudolfovem, 10. marca 1904. Gimnazijsko ravnateljstvo.

(Prost. gasilno društvo v Rudolfovem,) priredi dne 20. t. m. ob 10. uri dopoldne svoj redni občni zbor v društveni sobi. Dnevni red: 1.) Poročilo blagajnika. 2.) Volitev novega odbora.

(Našim bikorejcem na znanje!) Na živinorejskem shodu v Novem mestu pride tudi vprašanje na vrsto, za koliko naj se zviša sedanja junčevina ali pristojbina za spuščanje bika. Pri sedanjih dohodkih bikoreje namreč ni mogoče kupovati dragocenih živalij in rediti lepe bike. Ker se reja bikov slabo izplača, v tem je iskati tudi glavni vzrok, da primankuje bikov. Ko bi imeli naši živinorejci dober zaslužek pri reji bikov, bi bilo gotovo boljše z našo bikorejo. Ker se bo pri shodu zjediniti tudi o splošnem zvišanju junčevine, opozarjamo vse bikorejce, da se shoda gotovo udeleže. Le v družbi in edinosti je moč!

(Za živinorejski shod v Novem mestu) potrebna vabila so se razposlala v podobi plakatov na vse občine po Kranjskem in sicer potom c. kr. okrajnih glavarstev. Občinski uradi so zaradi tega naprošeni, da razglase dotična vabila in opozore na nje posebno tiste gospodarje, ki se pečajo z rejo bikov. Ker se bo na shodu mej drugim zjediniti tudi o tem, kako naj se sedanji nezadostni dohodki bikorejcev izboljšajo, je potrebno, da je shod mnogoštevilno obiskan. Zavedajmo se tedaj svojih stanovskih koristi in pokažimo z obilno udeležbo, da prav dobro umevamo neugodni položaj današnje bikoreje in da nam je na tem ležeče, da se te razmere zboljšajo! — Želeti je nadalje, da se pošljejo morebitni predlogi ali nasveti že prej na kmetijsko podružnico v Novem mestu, kjer je dobiti v tej zadevi tudi vsa potrebna pojasnila. Kdor se ne more udeležiti shoda, naj saj sporoči, da se strinja s tem, kar bo shod sklenil!

(Novo mesto — Kandija.) Z današnjo številko začeli smo prinašati pregled mestne imovine, kakor tudi vseh zakladov mestne občine. S tem hočem ustreči vsem onim, kateri se zanimajo za združenje Kandije z Novim mestom;

povemo pa že danes, da bi se z združenjem Kandije z mestom dohodki nekoliko zvišali, a občinske doklade bi po združitvi znatno padle, kar bi bilo gotovo v korist mestu in Kandiji. Podatki so popolnoma verodostojni, ker nam jih je županstvo samo poslalo.

(Mestna hranilnica v Novem mestu) sklenila je te dni svoje račune za deseto poslovno dobo. V letu 1903 se je vložilo 1.285.146 kron, dvignilo pa 1.049.031 kron, torej 236.115 kron več vložilo. Na posestva se je izposodilo 278.710 kron, dolžniki pa so vrnili 100.132 kron, toraj se je 178.577 kron več izposodilo kakor povrnilo. — Vseh vlog se nahaja v hranilnici 2.470.023 kron 80 h. Lastne imovine ima hranilnica 91.770 kron. Te številke dovolj kažejo, da hranilnica pravilno gospodari in tudi uživa občno zaupanje. Ko izide tiskano poročilo, poročali bomo obširneje.

(Mestna hranilnica v Novem mestu.) V mesecu februarju 1904 je 277 strank vložilo 75.822 K 45 h, 202 strank vzdignilo 53.631 K 92 h, torej več vložilo 22.190 K 53 h. 6 strankam se je izplačalo hipotečnih posojil 4.340 K — h, 112 menic se je eskomptovalo za 60.540 K — h. Stanje vlog 2.740.464 K 75 h. Denarni promet 443.875 K 32 h. Vseh strank bilo je 889.

(Hranilnica in posojilnica za Kandijo in okolico), reg. zadruga z neomejeno zavezo, imela je meseca februarja 1904 prometa K 93.349 62. Vložilo je 107 strank K 28.612 05, dvignilo 45 strank K 15.830 09. Posojil je bilo danih 39 strankam K 21.770 —, a vrnilo je 23 strank K 11.141 08.

(V zadnji seji „Dol. pevskega društva“) je bilo sklenjeno sledeče: — 1. da se priredi dne 9. aprila t. l. v Narodnem domu pomladanski koncert s plesom; — 2. da društvo od sedaj zanaprej v prvi vrsti goji novejšo, moderno slovensko glasbeno umetnost, pri tem pa vendar ne zanemarija starejših slovenskih in sploh slovanskih glasbenih umotvorov; — 3. da se vpeljejo društveni znaki (črne čepice z jugoslovanskim grbom in pa male, ovalne, emajlne ploščice v narodnih barvah s zlatim društvenim napisom počez); — 4. da se bode tekom letošnjega poletja obhajala 20 letnica društvenega obstanka in sicer z ozirom na dosedaj še maloštevilni pevski zbor in na skromno društveno gmotno stanje, le v ožjem krogu, da se bode pa tem slovesneje obhajala 25 letnica društva; — 5. da se skliče na dan 26. marca t. l. ob 8. uri zvečer v pevsko sobo Narodnega doma izvanreden občni zbor, kjer se bo volil nov odbor po novih, z odlokom vis. dež. vlade kranjske z dne 26. januarja 1904 št. 385, potrjenih društvenih pravilih; če bi pa ta zbor ne bil sklepčen, da se bode pol ure pozneje sklepalo ob vsakem številu navzočih. — Ker hoče pevsko društvo že v naznanjenem pomladanskem koncertu (kjer bo prvič nastopilo v društvenih znakih) nuditi širšemu občinstvu v izbranem in bogatem vsporedu nekaj najlepših biserov iz novejša slovenske glasbene literature, naprošeni so vsi dosedanj izvršujoči člani, dame in gospodje, naj opuste, in to v interesu društva, vsa neumestna medsebojna zbadanja ter vse malenkostne osebne prepirke, in da zopet redno dohajajo k pevskim vajam: v nasprotnem slučaju bi namreč bila prireditel koncerta v nemeravnem obsegu nemogoča. — Pozivljamo pa tudi vse druge, ki jim je mar procvit slovenske glasbene umetnosti v našem mestu, da naš dejanski blagovolé podpirati: pevske vaje so ob pondeljkih in četrtek od 8. do 9. ure zvečer.

Novo mesto, 10. marca 1904.

Odbor.

(Katoliško politično društvo v Novem mestu) je imelo dne 29. februarja svoj letni občni zbor v novomeškem rokodelskem domu, ki je bil navzlic slabemu vremenu dobro obiskan, celo Belokranjska je bila zastopana. Predsednik otvori zborovanje s primernim nagovorom. Iz blagajnikovega in tajnikovega poročila povzamemo, da je imelo društvo doslej 299 članov; gmotno stanje je bilo ugodno. Preteklo leto se je društvo živahno gibalo in širilo med ljudstvom katoliško-narodno zavest. Priredilo je šest ljudskih shodov v novomeški okolici in enega v Novem mestu samemu, ki so vsi sijajno uspeli, posebno oni javni shod za novomeške obrtnike v tem rokodelskem domu, za kar se nato zahvali v imenu „Obrtne zadruge“ njen predsednik gosp. Matko Malovič. Predsednik g. A. Kokalj pa izreka priznanje gg. obrtnikom za njihovo

požrtvovalno sodelovanje pri omenjenemu shodu Zborovalci soglasno pritrjujejo g. D. Frančiču, ki priporoča geslo „svoji k svojim.“ Gospod svetnik Jan. Podboj, župnik topliški sporoča pismeno pozdrav vsem zborovalcem, ker mu ni mogoče udeležiti se zborovanja, ter predlaga, naj se izreče zahvala gosp. dr. Šušteršiču, ker je v delegaciji tako neustrašeno in temeljito branil svobodo papeževe volitve in sv. cerkve sploh. Predlaga tudi, naj občni zbor izreče simpatije bratskemu narodu ruskemu v boju zoper Japonce, želeč jim popolno zmago. Oboje je bilo navdušeno sprejeto. Resolucija, s katero se občni zbor zahvaljuje dr. Šušteršiču za njegov pogumen nastop v „veto“-zadevi, se je iz Novega mesta brzojavila uredništvu „Slovenca“ še isti dan, a iz neznanih vzrokov ni dospela na omenjeno uredništvo. — V odbor so bili izvoljeni: Predsednik Anton Kokalj, kamnosek in posestnik v Bršljinu; prvi podpredsednik Davorin Frančič, klobučar in hišni posestnik v Rudolfovem; drugi podpredsednik Jakob Porenta, župnik v Stopičah; blagajnik Josip Jaklič, kanonik v Rudolfovem; tajnik Fran Majdič, kaplan v Mirni peči; odborniki: Josip Borštnar, župnik v St. Petru; Janko Zakrajšek, župnik v Vavti vasi; M. Erzar, dekan v Semiču; S. Peharec, župnik v Črnomlju in J. Podboj, župnik na Toplicah; namestnika: A. Šmidovnik, župnik v Prečini in M. Matjašič, župan v Rosalnici; pregledovalca računov: M. Malovič, mizar v Rudolfovem in Val. Appe, pečar v Kandiji.

Fran Majdič, t. č. tajnik.

(Vinska pokušnja.) Povodom živinorejskega shoda v Novem mestu priredi dolensko kletarsko društvo v nedeljo 20. t. m. v gostilniškem salonu g. J. Windischerja v Kandiji pri Novem mestu javno vinsko pokušnjo, pri kateri bodo razstavljena razna domača vina. Vinogradniki iz novomeškega okraja so naprošeni, da pošljejo k tej pokušnji uzorce svojih vin najkasneje do sobote 19. t. m. kletarskemu društvu v Novem mestu. Želeti je, da se razstavi od vsakega vina najmanj 1 liter, in da se pošljejo pokušnje v steklenicah, ki naj imajo potrebne napise o vrsti vina, o njega ceni in množini, kakor tudi o lastniku. Vinska pokušnja se prične takoj po končanem živinorejskem shodu. Na to vinsko pokušnjo opozarjamo vse interesente, pred vsem udeležnike živinorejskega shoda, pa tudi vse, ki se zanimajo za nakup vina in za napredek dolenskega vinstva v okraju Novomeškem.

(Vinski semenj ter javni vinarski shod.) Da more naš dolenski in sosednji vinogradnik čimprej spraviti svoj izborni lanski vinski pridelek v denar, ki ga ravno v tem času tako krvavo potrebuje, in dalje, da se nova pogodba glede „vinske klavzule“ tudi za naše vinogradnike ugodno reši, priredi krška občina vinski semenj v sredo, dne 23. marca ter javni vinarski shod v nedeljo, dne 27. marca v Krškem. Vinski semenj bo javen in se vrši na prostem, popolnoma v smislu živinskega semnja. Točil in kupčijo sklepal bo vsak vinogradnik sam, ki naj v to svrhu prinese s seboj eden ali več litrov svojega lastnega pridelka. Na vinarskem shodu, ki je istotako javen, se bo obravnavalo o naslednjih važnih točkah: 1.) Posledice vinske klavzule. Resolucija za nje popolno odpravo. Poročevalec: Deželni vinarski potovalni učitelj Fr. Gombač iz Ljubljane. 2.) O izboljšanju našega vinarstva v povzdigo vinske kupčije z ozirom na preteče okoliščine. Razpravlja potovalni učitelj Ivan Belle iz Maribora. 3.) Razni nasveti. Pričetek vinarskega shoda v nedeljo točno ob 10. uri dopoldne. Vljudno se prosi, da vinski semenj zlasti gostilničarji in vinotržci v mnogobrojnem številu posetijo. Na vinarski shod pa naj pride vse, kar leze in gre, da tudi slovenski vinogradnik v impozantnem številu protestira proti krivicam, ki se mu delajo z italijanskim vinom. — Županstvo v Krškem.

(Veliko smreko) zažgali so dne 10. t. m. doslej neznan zlikovci v kapiteljskem gozdu nad novomeškim postajnim poslopjem. Da se ni zgodila večja škoda in nesreča, zahvaliti se je železniskemu osebju novomeške postaje, ki je na povelje g. postajnega načelnika pogasilo ogenj. Priporočamo to stvar javnim varstvenim organom v premislek. Bržčas bode se tako tudi na sled prišlo tistim res pobalinskim dečkom, ki so preteklo jesen hudobno uničili več dreves v novozasajenem drevoredu preko kapiteljskega hriba.

(Dopis iz dijaških krogov) iz Novega mesta prinesla je zadnja „Zora“. Priobčujemo ga doslovno. Gotovo

bo zanimal Novomeščane in druge, ki poznajo naše razmere. — Zopet smo doživeli v našem malem mestu majhno dogodbico, katero Vam poročam, ne toliko radi tega, ker bi bila bogve kako važna, pač pa zato, ker nam je nov dokaz olikanosti in domišljavosti naprednega dijaštva. Stvar je ta. Skoro vse novomeško dijaštvo, po večini sinovi tukajšnjih uradnikov je zlezlo v Tavčarjevo „Savo.“ — Ker smatrajo samo sebe za inteligentne, menijo, da imajo tudi samo oni pristop v Narodni dom, kjer se zbira novomeška elita. K večjemu bi „dovolili“ milostno dostop še „Sloveniji.“ Toda o predrznosti! Na Silvestrovo veselico v našem Narodnem domu sta prišla tudi dva člana kat. akad. društva „Zarja“ v Gradcu seveda z društvenim trakom. To pa je grozno jezilo navzoče „Savane:“ — O vruga! „Daničarji!“ Ko so se nekoliko umirili po prvem strahu, brž teko k predsedniku „Narodne Čitalnice,“ naj zapove navzočima Zarjanoma, da odložita trakove ali pa zapustita dvorano. Predsednik g. svetnik Gandini pa jih je zavrnil, češ, da tega ne more storiti, ker pripada dobro nad polovico članov Čitalnice katoliško narodni stranki in se Čitalnica tudi ne more postaviti na tako strankarsko stalšče. Užaljeni po tej zavrnitvi, so „Savani“ sklenili, da se ostentativno ne udeležijo plesa, ter se posvetovali v garderobi, kaj najprej storiti, dočim sta omenjena člana „Zarje“ v dvorani nemotena plesala. Videč, da jih vsa njih domišljavost ne more rešiti iz zadrege, so se nekateri po polnoči, pozabivši svoje sklepe, vendar udeležili plesa, menda iz same nevoščljivosti, da ne bi plesali sami „Zarjani,“ — ter se sukali v „klerikalni“ družbi pozno v noč, ker ni šlo drugače. In tega veselja jim ni kalila niti zavest, da si „Zarja“ in „Danica“ pridobivata vedno več ugleda in da liberalnemu dijaštvu vedno bolj zmanjkuje terena, kjer bi mogli uganjati svoje neumnosti.

(Koncert), ki ga je priredila koncertna pevka gđe. Mira Dev, s sodelovanjem pijanista g. Proházkę, dne 5. t. m. vspel je v največjo zadovoljnost navzočih, katerih je bilo pač jako pičlo število, prav kakor da ne bi imeli naši Novomeščani smisla za umetno glasbo. Saj je gđe. Mira Dev našemu občinstvu že od prej poznana kot dovršena umetnica, ki s svojim močnim, svežim in jako pristrčnim sopranom, a tudi s svojim čustva polnim petjem očara prav do navdušenja poslušalce, da z lepa ne pozabijo tega umetniškega užitka. Najbolj je ugajala „Solvejgova pesem“. Žela je obilno vseskozi zaslužene pohvale in v znak hvaležnosti dodala še eno arijo iz „Fausta“. Prav zelo ste tudi ugajali „Tak' si lepa“ in „Zvezde žarijo“, oboje zložil J. Proháška. Odlikoval se je tudi g. Proháška na klavirju. Da je bil koncert tako slabo obiskan, bo pač vzrok ta, da se ni koncert dovolj časa prej naznanil, in se je isti večer vršila tudi predstava v kazini.

(Obrtna zadruga v Novem mestu) imela je dne 4. t. m. svojo drugo letošnjo redno sejo ob navzočnosti sledečih gg. odbornikov: Frančič, Malovič, Weiss, Mramor, Goleš, Agnitsch, Murn Fr., Gorupič in Kastelic Fr. Seji je predsedoval načelnik g. Frančič. Sklepalo se je o sledečem: 1. se je prebral zapisnik zadnje seje, ter odobril; 2. prošnja za samostojno izvrševanje mizarske obrti se enoglasno odkloni, ker prosilec nima pravičnega pomočniškega spričevala; 3. predlog načelnika, da bi se pomočniško izpričevalo, došlo z dopisom c. kr. okrajnega glavarstva v Rudolfovo z dne 25. februarja 1904, štev. 2326. glede resničnosti, ne potrdilo, ker dotičnik ni bil nikoli pri zadrugi naznanjen, se enoglasno sprejme; 4. prošnja za samostojno izvrševanje čevlarske obrti se enoglasno odkloni, ker prosilec ni doprinesel niti učnega, niti pomočniškega spričevala; 5. prošnja za samostojno izvrševanje krojaške obrti se enoglasno odobri in sklene, naprosbo za to obrt priporočati; 6. prošnja za samostojno izvrševanje čevlarske obrti se enoglasno odkloni, ker prosilec nima niti pravičnega učnega, niti pravičnega pomočniškega spričevala; 7. prošnja za samostojno izvrševanje mizarske obrti se enoglasno odobri in sklene, naprosbo za to obrt priporočati; 8. prošnja za samostojno izvrševanje obrti za izdelovanje kmetijskih ženskih oblek se enoglasno odkloni, ker prosilka nima nobenega dokazila, da bi se bila to obrt kedaj učila; 9. prošnja za samostojno izvrševanje krojaške obrti se enoglasno odkloni, ker so predložena spričevala prosilca premalo verodostojna; 10. prošnja urarskega učenca, ki predloži srebrno žepno uro s dostavkom, da jo je sam izdelal, da bi se ga

smatralo dovolj zmožnim za oprostitev in mu na podlagi tega potrdila učno spričevalo, se enoglasno odkloni s pristavkom da to ne zadostuje kot preskušnja in da se ima isti v svrhu pridobitve potrdila za oprostitev poprej preskušnji pri kakem opravičenem urarskem mojstru podyreči; 11. odlok c. kr. okrajnega glavarstva v Rudolfovo z dne 23. januarja 1904, štev. 2061. glede kazenskega delokroga obrtnih zadrug se vzame enoglasno na znanje; 12. predlog g. Weissa, da bi se naprosila visoka c. kr. deželna vlada v Ljubljani, da bi že vendar enkrat rešila vlogo za potrjenje spremenjenih društvenih pravil, ki se je predložila vže meseca januarja minulega leta, se enoglasno sprejme in g. načelniku naroči, to čim preje storiti.

(Osrednji odbor za Vegov spomenik v Ljubljani) pošilja poziv za sklad, da se iz njega postavi Juriju Vegi spomenik v deželnem stolnem mestu Ljubljani. Povzamemo sledeče: Baron Juri Vega, rojen 1. 1754 v Zagorici v Moravski fari na Gorenjskem, sin nepremožnih kmečkih roditeljev, ki je pri topništvu, kamor je prostovoljno vstopil kot „prostak-kanonir“, dosegel častno stopnjo podpolkovnika, je bil zaradi svojega izvrstnega znanstvenega delovanja in zaradi svojih odličnih uspehov na bojnem polju v turških in francoskih vojnah že za svojega življenja deležen obilnih, in posebnih časti in odlikovanj. Za njegova doslej ne še logaritmično-trigonometrična dela, ki so bila v več učene drugih jezikov prevedena, so ga razne imenitne akademije in družbe izvolile za svojega souda. V svojem svojstvu kot vojak se je izkazal zlasti v Lavdonovi vojski pred Belim gradom kot praktičnega artil-rista in je odločil, da se je dne 8. oktobra 1789. vdala trdnjava Beli grad, dne 14. novembra 1793. pa je s svojim odločnim postopanjem povzročil, da si je naša vojska osvojila Fort Louis, ter je tako izvršil svoje najsijajnejše junško dejanje, ki je bil zanje tudi odlikovan z viteškim križem Marije Terezije reda. Leta 1800. povišan v (avstrijski) baronski stan, je bil Vega leta 1801. kot soud sprejet med deželne stanove vojvodine Kranjske. Da se temu že v življenju toliko odlikovanemu vojaku zdaj, ko je preteklo ravno celo stoletje po njegovi smrti, zagotovi hvaležen spomin na njegova velika znanstvena dela in na njegove sijajne vojaške čine in se mu tako postavi dostojen spomenik v deželnem stolnem mestu Ljubljani, se je ustanovil osrednji odbor, ki se obrača do najširših krogov z vljudno prošnjo, da bi denarno pospeševali to podjetje. Doneski naj se blagovoljno pošiljajo na adresu: Blagajnik osrednjega odbora: G. Ivan Kramaršič, c. kr. stotnik domobranskega polka št. 27 v Ljubljani.

(Glavni nabor novincev) v letu 1904 vršil se bode za politični okraj Rudolfovo dne 2., 3., 4., 5. in 6. maja. Stavljenci bodo takole privajani: dne 2. maja vsi iz sodnega okraja Trebnje v naborni kraj Trebnje; dne 3. maja vsi iz sodnega okraja Žužemberk v naborni kraj Žužemberk; dne 4. maja vsi iz občine Mirna peč, Toplica in Šmihel-Stopiče v naborni kraj Rudolfovo; dne 5. maja vsi iz občine Prečna, Brusnice, Bela cerkev, Orehovica in Št. Peter v naborni kraj Rudolfovo; dne 6. maja vsi iz občine Rudolfovo, Poljanice in Čermošnjice v naborni kraj Rudolfovo. Stavljenci privajani bodo po žrebnih številkah in stavnih razredih. Stavljenci iz drugih okrajev, kateri so klicani k naboru v tem okraju, morajo priti s stavljenci iste občine, v katerej bivajo. Nabor se bode pričel: V Trebnjem ob 10. uri dopoldne, v Žužemberku ob 9. uri v Rudolfovo pa sleherni dan ob 8. uri zjutraj. Sleherni stavljeneč, ali njegov sorodnik možkega spola, kateri bi imel priti v pregled pred naborno komisijo in bi bil tudi le malo pijan, bode na lici mesta kaznovan in ne pregledan, temveč bode priveden pozneje na njegove stroške naknadni naborni komisiji v Ljubljano. Enako se bode postopalo tudi z istimi, kateri bi došli po životu umazani in ne čisto umiti. Potrjeni novinci ostanejo do prisege brez izjeme pod oblastnim nadzorstvom vsled tega naj se opusti sleherna prošnja za izpust do zapriseženja, ker bi bila brezuspešna. Dokazila za dosego morebitnega olajšila naj prinesejo stavljenci seboj, ako bi jih ne bili uložili uže preje. Kdor bi svoji naborni dolžnosti ne zadostil, ali sploh katero iz vojnih predpisov izvirajočo dolžnost opustil, kaznoval bi se ne glede na izgovor, da mu dotični zakon ni bil poznat. V Trebnjem vršil se bode nabor v hiši št. 22 posestnika Alojzija Pavlina.

V Žužemberku v gradu kneza Auersperga št. 1. V Rudolfovem pa v uradnem poslopij c. kr. okrajnega glavarstva in sicer v pritličji na desni strani od glavnega uhoda. V nabornih prostorih mora vladati največji mir in je govorjenje v istih le komisijskim članom in javnim organom dovoljeno. Nepoklicnim je pa sleherno utikanje v naborni posel prepovedano.

(V občinski zastop) v Poljancih so bili 1. marca t. l. voljeni sledeči možje: Franc Fink, posestnik in tesarski mojster iz Gorice; županom. Franc Grill, posestnik iz Poljanc; Janez Pečaver, posestnik iz Poljanc in pa Janez Brinskele, posestnik iz Občic; svetovalec. Andrej Mausser iz Poljanc; Jak Höferle iz Poljanc; Franc Samida iz Poljanc; Janez Krakar iz Posten'c; Erazem Mischko iz Pogorevca; Jože Pečaver iz Dranbanka; Janez Miše iz Podstenic in Janez Poglajen iz Malga Rigla; odbornikom.

(Ameriška novica.) V Jolietu se je v jeklarni ponesrečil rojak A. Težak, doma iz Lokvice pri Metliki. Zgrabili so ga jermeni in zmečkali, da ga ni bilo več spoznati. — Bil je v Ameriki že dvajset let in zapuška ženo in osmero otrok.

(Izvrševalni odbor) slovanskega, italijanskega in rumunskega dijaštva dunajske univerze je sklenil sledečo resolucijo: Izvrševalni odbor slovanskega, italijanskega in rumunskega dijaštva dunajske univerze izjavlja, da hoče dijaštvo tudi nadalje boriti se najodločnejše za akademično enakopravnost vseh v Cislitvaniji zastopanih narodov, dokler je najvišja akademična oblast izrečno ne pripozna. Vlada se namreč upira, rešiti češko, slovensko in italijansko vseučiliško vprašanje v tem smislu, kakor zaman zahteva tekom desetletij volja naroda. Zato so slovenski, italijanski in rumunski dijaki prisiljeni, nastopiti kot enakopravni akademični državljani, a ne kot nadležni gostje. Izvrševalni odbor je nadalje ukrenil vzpričo dejstva, da je sedaj univerza zaprta in da je radi tega tovarišem nemogoče na akademičnih tleh dostojno manifestirati za svoja sveta prava, da opusti vsako protidemonstracijo toliko časa, da se univerza znova ne otvori. — Dunaj, dne 12. marca 1904. — Izvrševalni odbor slovanskega, italijanskega in rumunskega dijaštva.

(Današnji list) obsega dvanajst strani.

Razne stvari.

* (Nervoznost pri otrocih.) Šiba našega časa, nervoznost, se pričinja, kakor spoznavajo čimdalje bolj, nemalokdaj že v otroški dobi. Vzrok tiči večinoma v tem, ker dajo otrokom nepremišljeno alkoholne pijače, ki dražijo živce, tako pivo, kavo. Š-le nedavno je sloveč učenjak ponovno poudarjal, da takih pijač nikakor ni dajati otrokom pod 14 leti. Za najboljši nadomestek zrnati kavi se je povsod izkazala Kathreinerjeva Kneippova sladna kava. Okrepčano zdravje in cvetoče lice pri otrocih, plačuje mali trud posebnega napravljanja.

* (10 zapovedij umnega kokošarstva.) 1.) Skrbimo za rano izleženje piščet. Pozneje, nego majnika izvaljene piščance odločimo izključno le za kljanje, ne pa za rejo. Le perutnina izvaljena pred junijem se popolnoma razvije, je močna in nese še na jesen in zimo, ravno v času, ko imajo jajca najvišjo ceno. — 2.) Vse kokoši, stare nad 3 leta, je prodati, ali deti pod nož; take stare kokoši neso navadno tako malo, da komaj povrnejo pokrmjeno hrano; dajo pa še vedno sočno meso in dobro juho. — 3.) Vsaka 2—3 leta se preskrbi novega, močnega petelina; na 8—10 kokoš se šteje jeden plemenjak. — 4.) Za nasad izberi najlepša jajca od najmočnejših kokoši do 2—4 leta starih. Jajca naj ne bodo nad 14 dni stara. — 5.) Vso perutnino, zlasti pa piščance je varovati mraza, vlažnosti in mokrote. Suha zima perutnini veliko manj škoduje. — 6.) Perutnina se bolje počuti na obširnih travnikih. Kjer teh ni, dajati je perutnini sleherni dan zelenja, trave in salate. — 7.) Krmljenje naj se godi pravilno, na dan 2—3 krat, pri mladi perutnini pa v prvih tednih pogostejše in posebno previdno. Zelo vodene hrane jim ni dajati. — 8.) Za napajanje rabi le vsaki dan svežo, čisto vodo. 9.) Posoda, v kateri se daje hrana in pijača, naj bode vedno čista. — 10.) Tudi v kateremu se pridene nekoliko petroleja. „Narod. Gosp.“

kurniku naj vlada največja snaga. Vsakih 8 dni naj se temeljito izčisti in dvakrat na leto naj se pobelijo stene z vapnom,

* (Odkod zna sveti Oče nekaj slovenskih besedij?) V št. 39 piše „Slovenec“: Papež Pij X. in slovenski jezik. Pred kratkim se je razgovarjal monsignor de Waal s sv. očetom o dunajski „Leonovi družbi“. Vprašal ga je vmes, če razume nemško. Papež pravi, da je prejšnja leta razumel dobro nemško, da pa leta in leta ni rabil tega jezika in ga precej pozabil. „Znam pa tudi nekaj slovenskega“, pristavi sv. oče in za poskušnjo izpregovori nekaj slovenskih besed. Bilo bi zanimivo poizvedeti, kedaj in kje se je sv. oče naučil teh slovenskih besed. Kedor je prebral v 9. zvezku l. 1903. „Cvetja“ jako zanimivi prvi spis „Naš novi papež Pij X.“ izpod spretnega peresa urednika, priznanega slavista, pred leti bivšega suplenta na naši novomeški gimnaziji, p. Stanislava Skrabca, ta je takoj na jasnem. Pij X. je bil v jeseni 1902. torej še kot beneški patrijarh, nekaj dni gost patrov jezuitov v Gorici. Po mestu in v okolici mu je prišla na uho marsiktera slovenska beseda. Tudi je nekaj nemogočega, da ne bi prišel pogovor na prebivalstvo in narodnost. 7. oktobra proti večeru je obiskal Frančiškanski samostan na Kostanjevici. Ogledal si je cerkev, grobišče francoskih kraljev in samostan, kjer se je v prijaznem pogovoru nekoliko pomudil. Frančiškani na Kostanjevici so pa vsi Slovenci. Iz tega kratkega pojasnila, lahko sklepamo: Ako ne prej, tedaj se je sv. Oče o tej priliki naučil nekaj slovenskih besed. Sicer pa moramo pomisliti, da je Pij X. rojen na Beneškem. Tam je gotovo imel priliko slišati slovenski jezik.

Naznanila mestnega magistrata.

Maloletna dediča po svoji teti, pokojni gospici Fani Pollak iz Novega mesta, sta poklonila namesto nagrobnega spomenika, ubožnemu zavodu 500 K z namenom, da se obresti vsako leto Vernih duš dan razdele dvema mestnima ubogima kot Fani Polakov-e miloščina. Za ta blagi čin se podpisano županstvo dotičnikoma zahvaljuje.

Novo mesto, dne 11. marca 1904.

S. pl. Sladovič, župan.

Darovi za dijaško kuhinjo v Novem mestu.

Veleč. g. Karol Jančigar, župnik 10 K; veleč. g. Jurij König, župnik 5 K; slavna čitalnica novomeška 130 K; bl. g. Valentin Oblak, trgovec 4 K; bl. g. prof. H. Skopal 10 K; bl. g. J. Javornik, veletrgovec 20 K; gosp. profesor A. Škerlj dva mernika krompirja; gospoda: Vidic, upravitelj c. kr. pošte in Agnitsch Andrej, kleparski mojster sta dala za mesec februar in marcij vsak po 2 K; drugi dobrotniki iz mesta in Kandije za mesec marcij, nekateri za celo drugo polletje skupaj 93 K 60 h.

Dr. Jos. Marinko.

Zahvala.

Slavna čitalnica v Novem mestu je blagovolila od pustne veselice del čistega dohodka — 130 K — tukajšnji dijaški kuhinji nakloniti, za koji lepi dar izreka podpisani slavnemu odboru v imenu podpiranih dijakov najprisrčnejšo zahvalo.

NOVO MESTO, dne 1. marcija 1904.

Dr. Jos. Marinko.

PAS SV. JOŽEFA

dobiva se v knjigarni J. Krajec nasl. v Novem mestu, v Katoliški bukvarni in pri „Ničmanu“ v Ljubljani po K 140.

Prodaja njiv, travnikov, gozda, kmečke hiše in gospodarskih poslopij na

Boričevem pri Sreberničah

po prostovoljni javni dražbi

v četrtek po velikonočnih praznikih dne 14. aprila t. l. ob 9. uri dopoludne. — Pogoji prečitali se bojo na dan dražbe na licu mesta: Boričevo št. 4. — Pripomni se, da se bo posestvo prodalo proti večletnim plačilnim obrokom.

(85-2-1)

Zahvala.

FERDINAND TOMAŽIČ, c. kr. poštni nadkontrolor v Ljubljani izreka vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ter velečenemu meščanstvu za tolažilne dokaze prisrčnega sočutja, povodom bolezni in smrti svoje preljube tete, oziroma sestre in stare tete, gospe

Frančiške Wepustek,

trgovke in posestnice,

kakor tudi za mnogobrojno spremstvo pokojne k zadnjemu počitku, najtoplejšo zahvalo.

Posebno se še zahvaljujem prečastiti duhovščini iz kapitelnja, častitim gg. oo. frančiškanom in usmiljenim bratom, slavnemu uradništvu uniform. meščanske garde godbi itd. itd., sploh vsem spremljevalcem za tako častno udeležbo pri pogrebu.

Rudolfovo, dne 10. marca 1904.

(71)

Naznanilo in priporočba!

Cenjenemu p. n. občinstvu uljudno naznanjam, da vozim sè svojim, sedaj popolnoma prenovljenim, dobro zaprtim in prostornim vozom ljudi do vsacega odhajajočega vlaka (razven k jutrajšnjem vlaku le na zahtevanje) in od vsacega došlega vlaka ob vsakem vremenu in sicer pravočasno in točno tako, da je po moji krivdi zamuda do vlaka popolnoma izključena.

Na vedno razpolago sem tudi za posameznike s konji in kočijo za vožnjo na deželo itd. — Prevažam nadalje vsakovrstno blago, hišne oprave itd. na blizo in daleč, ter jamčim za nepoškodovanje mej vožnjo.

Priporočujem se torej slav. občinstvu v prav obilna cenjena naročila s zagotovilom najboljše in točne postrežbe, ter jako nizkih cen.

Velespoštovanjem

(53-3-2)

Anton Medved, Novo mesto, na Ločenski cesti.

RAZPIS.

(83-3-1)

Radi oddaje zgradbe novega jednorazrednega šolskega poslopja v Podgradu (Maichau), preračunjene z vodnjakom vred na 20.703 K 15 v, razpiše se ofertna obravnava na dan

6. aprila 1904 ob 10. uri dopoldne

v uradnih prostorih županstva občine Šmihel-Stopiče v Kandiji.

Pisanim, z 1 K kolekovanim ponudbam naj se priloži 10% varščina stroškov tega dela ali pa vseh del, na katere se ponudba glasi, in ponudilo naj bo zapisano s črkami in besedami, kakor tudi naj iste obsegajo izrečno opombo, da so dotičnemu oferentu vsi pogoji, stroškovnik in načrti dobro znani in da se istim brezpogojno podvrže.

Omenjena varščina znaša za

1.) zidarsko delo	1190.— K
2.) kamnoseško delo	17.— "
3.) tesarsko delo	344.50 "
4.) mizarsko delo	98.— "
5.) ključavničarsko delo	130.— "
6.) kleparsko delo	39.— "
7.) slikarsko delo	25.— "
8.) steklarsko delo	22.— "
9.) pečarsko delo	37.50 "

Take ponudbe se bodo sprejemale pri c. kr. okr. šolskem svétu v Rudolfovem do 9. ure zgoraj navedenega dneva; na pozneje došle ponudbe se sploh ne bo oziralo.

Navedene dele stavbenega elaborata in stavbene pogoje si vsakdo lahko ogleda v navadnih uradnih urah pri podpisani oblasti

C. kr. okrajni šolski svét Rudolfovo,

dne 12. marca 1904.

Loterijske številke.

TRST, 5. marca	10	1	34	72	38
GRADEC, 12. "	58	80	8	43	82

Tržne cene dne 14. marca 1904 v Rudolfovem.

Imenovanje	Hektl. po		Imenovanje	Hektl. po	
	K	h		K	h
Šenica	13	66	Leča	12	63
Rž	10	04	Bob	9	76
Koruzna	11	71	Ajda	11	04
Oves	7	16	Proso	11	71
Ječmen	9	76	Soršca	11	04
Krompir	5	20	Lan	—	—
Fižol	10	40	Jajca po 5 za 20 vinarjev.		
Grah	11	38			

Zahtevajte

v svoj prid vselej

pristno Kathreinerjevo

Kneippovo sladno kavo

samo v zavojih z varstveno znamko
župnika Kneippa in z imenom
Kathreiner ter se skrbno izogibajte
vseh manj vrednih posnemkov.

04.11/c

RAZGLEDNICE

c. kr. višje gimnazije in k. r.
okrožnega sodišča s sodno dvo-
rano v Rudolfovem dobivajo se
pri J. Krajec nasl.
(66-0-1)

Dobro idoči hotel

z devetimi sobami za prenočišče in fino urejenimi
sobami za gòste

se takoj oddá

(59-2-2)

pod jako ugodnimi pogoji na račun ali v najem. — Več
se izvé pri lastnici

Antoniji Paučič v Rudolfovem.

Vino

(81-3-1)

**dobrega
domačega pridelka**

je po jako nizki ceni na prodaj v Bajnof-u pri Rudolfovem.

Premoženje mestne občine Rudolfovo.

A. Nepremičnine.	Vrednost		Dohodek		E. Hranilne knjižice.	Vrednost		Dohodek	
	K	h	K	h		K	h	K	h
1. Št. 66. Mestna hiša na trgu (rotovž)					Št. 4082 in št. 8946	23.121	—	908	12
2. Št. 228. Poštna poslopja ter poslopja za fin. urade			5992	80	H. Delnice.				
3. Št. 262. Hiša, zidana za stanovanja			4222	40	Delnice dolenjskih železnic	28.000	—	—	—
4. Št. 8. Strelisce z vrtom			287	04	Rekapitulacija.				
5. Št. 130. Pečnica			—	—	A. Nepremičnine			10.597	04
6. Št. 230. Mesnica			124	80	B. Premičnine			—	—
7. Hosta „Brezovica“ in „Kačja rt“			—	—	C. Zavarovalne terjatve	1219	50	68	57
8. Hosta „pod Kapitelj. hribom“			—	—	D. Obligacije	25 800	—	1051	20
9. Smodnišnica			10	—	E. Hranilne knjižice	23.121	—	908	12
10. Sejmišče za živino			—	—	H. Delnice	28.000	—	—	—
11. Sejmišče na Loki in Stari breg			—	—	Skupaj	78.140	—	12.624	93
12. Parc. št. 139 travnik			—	—	Dolgovi.				
13. Št. 258/5 stavb. parc. šupa za izolac. na Loki			—	—					
Skupno			10.597	04					
B. Premičnine.									
V mestnih poslopih se nahajajoča razna oprava kakor tudi razno orodje			—	—					
C. Zavarovalne terjatve.									
Raznih zav. terjatev po dolž. pis.	1219	50	68	57					
D. Obligacije.									
Papir. renta 88.868, 177.829 vin. za kav. mestne hran.	20.000	—	808	—					
Papirna renta 205.039 Arko-tova ustanova	5600	—	235	20					
Papir. renta 19.251 fin. rav. v Ljubljani, zaloga bencina	200	—	8	—					
	25.800	—	1051	20					

Hiša

št. 120, ležeča na lepem prostoru sredi mesta, obstoječa iz štirih sob, dveh kleti, kuhinje, hleva, svinjakov, drvarnice, vodovoda, lepega vrta,

(80-3-1) je na prodaj. — Natančneje pri J. Mikoliču v Novem mestu

Vabilo.

Posojilnica v Črnomlju

→ registrovana zadruga z neomejeno zavezo ←
priredi svoj

redni občni zbor

27. marca t. l. ob 3. uri pop. v posojilnični sobi.

DNEVNI RED:

1. Poročilo ravnatelja.
2. Predlaganje računa za leto 1903, razdelitev čistega dobička in določi se nagrada načelstva.
3. Volitev načelstva in računskih pregledovalcev za l. 1904 in 1905.

Zadružnike k obilni udeležbi vljudo vabi

(72)

načelstvo.

RAZGLAS.

O B Č N I Z B O R

okrajne bolnišne blagajne za politični
okraj Novomesto

se bode vršil

v nedeljo, dne 10. aprila 1904 ob 2. uri popoldan

v blagajniških pisarniških prostorih v Novem mestu. K temu shodu so vabljeni in imajo pravico samo 15. marca 1902 izvoljeni delegati, kateri se imajo na zboru z izkaznicami legitimirati.

Dnevni red:

1. Poročilo dosedanjega gosp. načelnika o blagajniškem delovanju v pretekli upravni dobi.
2. Poročilo blagajnika o računskem zaključku.
3. Poročilo zastopnikov nadzorovalnega odseka in razsodišča.
4. Volitev načelništva.
5. Volitev nadzorovalnega odseka.
6. Volitev razsodišča.

Ako bi občni zbor po pravilih ne bil ob 2. uri sklepčen, vrši se eno uro pozneje pri vsakem številu delegatov.

Okrajna bolnišna blagajna v Novem mestu,
dne 12. marca 1904.

(73-0-1)

S. pl. Sladovič, t. č. načelnik.

Vsaki pondeljek

(razven praznikov)

bode v hotelu „pri Schwarzu v Novem mestu
ordiniral od 9. ure zjutraj do 5. ure popoldne
zobozdravnik

dr. A. Praunseis.

Plombiranje in stavljenje novih zob in
celih zobovji itd. (84-3-1)

Kravarja in volarja

se išče za gospodarstvo deželne kmetiške šole na Grmu. Prvi
služi 16, drugi 14 kron na mesec. Nastop obeh služb
tako. (50-0-3)

Dražbena prodaja zemljišča in pōda.

Dne 18. marca, to je dan pred sv. Jožefom prodalo se bo
na prostovoljni javni dražbi na lici mesta več njiv na mestnem
polju, pri Novem mestu, takozvane Polakove njive, dve njivici
blizu mestnega pila, Polakov pōd poleg mesta ob ljubljanski in
ločenski cesti, dalje večji vrt nad novo sodnijsko palačo. Plačevalo
se bo na triletno obroke.

Natančneji pogoji se izvedó v g. doktor Poznikovi notarijski
pisarni v Novem mestu. (46-0-3)

Dve lepi in meblovani

mesečni sobi

se oddaste.

Natančneje pri upravnistvu „Dol. Novic“. (36-0-4)

STOLPNE URE

kakor tudi manjše za šolske, bolniške in druge zavode
ter večje delavnice, izvršujem najsolidneje in najvest-
nejše dobro in točno idočé po najnižji ceni. — Ure
mojega izdelka prenesó lahko najhujši mraz.
Priporočam se preč. duhovščini in slav. občinstvu
v blagohotna naročila in bilježim z odličnim spo-
štovanjem

IVAN BRUNSKOLE

(76-3-1)

Vrčiče št. 18, p. Semič, Belokrajina.

Kdor ljubi

(78-24-1)

nežno, čisto lice brez pēg, mehko in gladko kožo ter
cvetočo polt, umiva naj se z znanim medicinskim

Bergmann-ovim lilijinim milom

(s znamko: 2 rudarja) — tvrdke BERGMANN & Co.
Draždane in Tečen ob Elbi.

Dobiva se tudi po 80 h komad pri lek. S. pl. SLADOVIČ-u in v
trgovini g. Alf. OBLAK-a v Novem mestu.

Kovačnica na prav lepem prostoru

se da ali v najem, ali pa proti

plači

s porabo vsega orodja pri

Fr. Bojanc-u

(61-3-2)

v Št. Petru pri Novem mestu.

Naznanilo.

V najem se dá v Ajdovici blizu farne cerkve

gostilna, prodajalna in mesarija

z vso hišno opravo. Hiša se tudi proda in je zraven tri orale
njiv in košenine. — Natančneje se izve pri lastnici v Ajdovici
hiš. št. 15., pošta Žužemberk. (49-3-3)

Imam v kleti

= več sto hektolitrov =

pristnega belega in črnega vina, nekaj rakije in brinovca ter
namiznega olja lastnega pridelka. Vse solidno postavljeno na
tukajšnji državni kolodvor po primerno nizki ceni.

Ivan Pujmann,

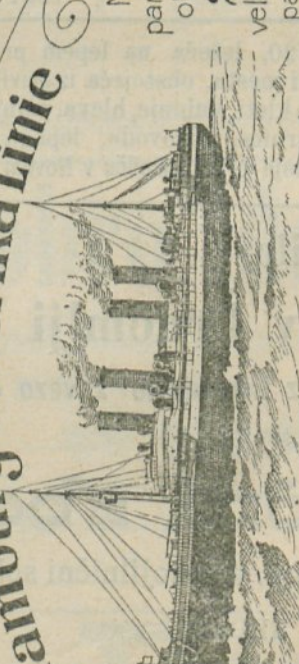
(258-14-10)

posestnik in trgovec Vodnjan-Dignano, Istra.

= Sadno drevje. =

Lepo izgojene, visoko in poldebelnate jablane ter
hruške, za oddati ima deželna kmetiška šola na Grmu pri
Novem mestu. Jablane so razun ene vrste, samo žlahtne
namizne, hruške pa same moštнице. (51-0-3)

Hamburg-Amerika Linie

Ameriko zanesljivo v 6 dnevih

Največje parobrodne društvo na svetu.

Njega parobrodje obsega 280 velikanskih parnikov.

direktna, najhitrejša prekomorska vožnja z brzoparniki

iz Hamburga v Novi York ali pa v Halifax.

Brezplačna vsakovrstna pojasnila daje od visoke vlade potrjeni zastopnik:

Hamburg-Amerika Linie

Fr. Seunig v Ljubljani

Dunajska-cesta št. 31 poleg velike mitnice ali šranje.

Prodaja
po
originalnih
tovarniških cenah
po predležeh
tovarniških cenikih.

Glavna zaloga
za Rudolfovo
pri
Franc-u PLETERSKI
trgovina z mešanim
blagom.

Vsaka res praktična gospodinja,
katera dobroto email kuhinjske posode ne le po čisti
zunanosti barve, temveč samo le po nje vstrajnosti,
trpežnosti pri rabi in nizki ceni čišla, kupuje dandanes
edino le sivo emailirano

secesijon-email-
kuhinjsko posodo

komanditne družbe P. WESTEN, Šopronj-Ligetfalu.

Glavna zaloga
za Rudolfovo
pri
Franc-u PLETERSKI
trgovina z mešanim
blagom.

(63-6-2)
Prodaja
po
originalnih
tovarniških cenah
po predležeh
tovarniških cenikih.

Pravo domačo

SLIVOVKO

brinjevec in drožnik prodaja po nizki
ceni

Josip Vovk,

gostilničar v Kandiji št. 8.

(74-3-1)

Velik, dobro ohranjen
KOZOLEC

z desetimi štanti, kateri se lahko razdere in prenese,

je na prodaj.

(64-0-2)

Natančneje pojasnila se izvedo pri gospodu F. Tandler-ju
v Novem mestu.

Velika nova hiša

z več stanovanji in lepimi prodajalnami
tik mosta v Novem mestu

je na prodaj.

Kje, pové upravništvo „Dol. Novic“. (77-3-1)

MLIN s hišo vred
je na prodaj.

(75-3-1)

Zraven spada tudi nekaj zemlje. — Natančneje se izve
pri ANTONU GORNIK, vas Zapuže, pošta St.-Jernej-Orehovica.

Zdravje je največje bogastvo.

Ustanovljeno l. 1360.
Kaplje sv. Marka.

Te glasovite in nedosegljive „kapljice sv. Marka“ se uporabljajo za zunanjo in notranjo
vporabo. Osebito odstranjujejo trganje in koljenje po kosteh, nogah in rokah, ter izlečijo vsaki glavobol.
One delujejo nedosegljivo in spasonosno pri boleznih na želodcu, ublažujejo katar, urejujejo izmečke,
manjkati v nobeni mešanski
in kmetški hiši.

Dobiva se samo: „Mestna
lekarna, Zagreb“. — Raditega
naj se naroča naravnost pod
naslovom: Mestna lekarna, Za-
greb, Markov trg, števil. 50, po-
leg cerkve sv. Marka.

Dinar se pošilja naprej ali
pozvame. Manj, kakor 12 ste-
klenic se ne pošlje. Cena je
naslednja in sicer franko po-
stavljen na vsako pošto:

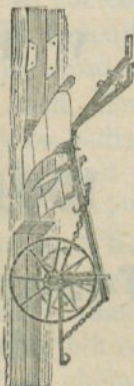
1 ducat (12 stekl.)	4 K — v	3 ducati (36 stekl.)	11 K — v
2 ducata (24 stekl.)	8 K — v	4 ducati (48 stekl.)	14 K 60 v
5 ducatov (60 stekl.)	17 K — v		

Na razpolago imam na tisoče priznanih pisem, katerih mi ni mogoče radi po-
manjkanja prostora navesti. Zato navajam samo imena nekaterih gospodov, ki so uporabljali „kapljice
sv. Marka“ z najboljšim uspehom, ter popolnoma ozdravili: Ivan Barčič, učitelj; Stjepan Barić,
župnik; Ilija Mamić, opankar; Janko Bišulj, kr. nadlogar; Stjepan Seljanić, seljak; Sofija Vukelić,
šivilja itd. itd.

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg, števil. 50., poleg cerkve sv. Marka. Ustanovljeno l. 1360.

Zdravje je največje bogastvo.

Berite, jako koristno!

Motori Patent-Adam, najcenejša gonilna moč za kmetijstvo ali mlino
in žage, katerim voda primanjkuje; čez 4000 te vrste že v rabi,
stroški za eno konjsko moč v 1 uri 4—6 vin.; nobenega knjižca ni treba.
Klepalni stroj za kose, s katerim tudi ženske ali otroci kose in
sipe pravilno sklepajo; cena 8 kron za komad.
Nutrin redilna štupa za svinje, krave ali konje; živina hitro debeli in
postane krepkejši, tudi več boleznih se ohrani; 5 kom. stane 6 K.
Mlatilnice gepeljni in drugi stroji najboljših vrst.

Zaloga:

FRAN ZEMAN, Ljubljana

(79-7-1)

Pojlanska cesta št. 24.

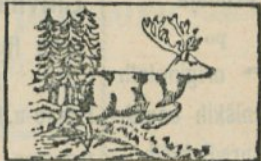
Zahtevajte pri nakupu

Schicht-ovo štedilno milo

z znamko „jelen“

Ono je zájamčeno čisto in brez vsake škodljive primesi. Pere izvrstno.
Kdor hoče dobiti zares jamčeno pristno, perilu neškodljivo milo, naj pazi dobro, da bo imel vsak komad ime „SCHICHT“ in varstveno znamko „JELEN“.

Varstvena znamka.

Dobiva se povsod!

(168-20-16)

POSESTVO

je na prodaj iz proste roke v prav dobrem stanu, obstoječe iz prav lepih njiv, travnikov in velikega gozda. Nahaja se vse v bližini domačije. — Natančneje se izve pri lastnici

(67-2-2) Neži Lubi v Ločni pri Novem mestu.

Izvežbana likarica

(60-2-2)

katera je izučena v najfinejšem likanju na blesk, se priporoča častitim damam in gospodom. Izvrševala bode točno in najceneje. Sprejema se tudi perilo za prati v Kandiji v Drgančevi hiši.

Hiša z vsem posestvom

(65-4-2)

vse še novo in v dobrem stanu, hiša, pōd, kozolec, vodnjak, sadni vrt, košenica in hosta, njive — vse ležeče ob glavni cesti — pripravna za prodajalno ali sploh za vsako obrt, je iz proste roke na prodaj. — Natančneje se izve pri g. Marku Kapš, Ljubno pri Uršnih Selih, pošta Toplice (Dolenjsko),

Naznanilo.

(62-3-2)

Prečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu iz mesta in okolice uljudno naznanjam, da sem otvoril v Novem mestu, na Bregu št. 192 svojo

mizarsko delavnico.

Ker sem si pridobil v večjih mestih vse v to stroko spadajoče znanosti in skušnje ter sem zmožen izvrševati najfinejša dela v popolno zadovoljnost solidno in ceno, se tem bolj najudanejšje priporočam v prav mnoga cenjena naročila.

Spoštovanjem

Ivan Kastelic, mizarski mojster.

Vsprejme se tudi takoj v poduk

učenec.

POZOR!

Ženske lase zmešane in rezane kupujem na malo in veliko. Plačam od zdaj mnogo višjo ceno. — S tem opozarjam nabiralce las na moj naslov. — Ivan Svetec, brivec, Rudolfovo, Glavni trg (nasproti mestne hiše),

(272-24-9)

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu usojam se naznaniti, da sem otvoril dne 23. svečana 1904 svojo

odvetniško pisarno

v Celji, Rotovške ulice št. 12 v hiši tik nemške cerkve.

V Celji, dne 26. svečana 1904.

Dr. Josip Karlovšek,
odvetnik.

(68-3-2)